

Pag. 1

IESUS, MARIA, IOSEPH.

PRO

ILLVSTRIBVS CONJVGIBVS MARCHIONIBUS
de Rupit Baronibus de Orcau.

CONTRA

EXCELLENTISSIMAM MARCHIONISAM DE
Castellnou, & Egregium Comitem de Erill.

RELATORE MAGNIFICO IOSEPHO DE GELCEN
de Reg. Consil.

Scriba Vilam, nunc Tohar.

*Magnificus causæ Relator quatuor dedit partibus disceptan-
da dubia sub verborum cortice, & formalitate
sequenti.*

Primum Dubium.

UTRUM IN HÆREDITAMENTO FACTO PER NO-
biles Alphonsum, & Philippum de Erill patrem, & filium
in capitulis matrimonialibus dicti Nobilis Philippi de Erill,
veniant comprahensa bona aliàs dicto Nobili Philippo spe-
ctantia, vigore hereditamenti apposti in capitulis matrimo-
nialibus dicti Nobilis Alphonsi eius patris: an vero bona
tantum, quæ dictus Alphonsus in eius capitulis matrimonia-
libus sibi reservaverat, dicto Nobili Philippo etiam
donata, in eius capitulis matrimo-
nialibus.

IN HUIUSMODI dubio respondetur, in hæreditamento
facto per dictos Nobiles Alphonsum, & Phi-
lippum de Erill in capitulis matrimonialibus
dicti Nobilis Philippi venire comprahensa,
non solum bona reservata per dictum Don Alphonsum, in
A hære-

hærediramento per ipsum factum in suis capitulis matrimonialibus, sed etiam donata, in & cum dicto hæreditamento; nam ex lectura dicti hæreditamenti facti per dictum Don Alphonsum in dictis suis capitulis matrimonialibus, filijs nascituris (quod locum habuit in favorem Nobilis Don Philippi eius filij) constat dictum Don Alphonsum, donasse omnia bona sua jura, & actiones, habita, & habenda; & ex donatione postea facta per dictum D. Alphonsum dicto Don Philippo in capitulis matrimonialibus dicti D. Philippi (facta specifica mentione dicti hæreditamenti facti per dictum D. Alphonsum in suis capitulis matrimonialibus, cum expressione mensis, & anni, & Not. apud quem receptum fuit dictum hæreditamentum) constat dictum D. Alphonsum, donatione pura simplici, & inévocabili, donasse etiam dicto Don Philippo filio suo, omnia bona sua jura, & actiones, specificando inter alia Baroniam de Erill, Villas, Loca, & alia de pertinentijs dictæ Baronie, cum pactis vinculis, modo, & forma infra in alio capitulo dictorum capitulorum matrimonialium latius contentis, quam donationem cum dictis pactis, præsens, dictus Nob. D. Philippus acceptavit, & consequenter negari, non potest, in dicto hæreditamento factum, per dictos Don Alphonsum, & Philippum in dictis capitulis matrimonialibus dicti Don Philippi, venire compræhensa, non solum bona reservata, sed etiam donata per dictum Don Alphonsum in dictis suis capitulis matrimonialibus dicto Nobili Don Philippo, cum ex acceptatione dictæ donationis, in qua dictus Don Alphonsus expressit, & nominatim disposuit de rebus antea in dicto hæreditamento compræhensis, visus fuerit Don Philippus consentire dictæ donationi, pactisque, & vinculis in ea appositis, & renuntiasse juri forsan ei competenti ex dicto primo hæreditamento, *Castillo contr. lib. 3. cap. 10. num. 47. & 48. Peregr. de fideicom. art. 6. num. 4. & num. 47. Font. de pact. tom. 1. claus. 4. glos. 5. num. 28. & 29. Cutel. de donat. discurs. 2. part. 10. num. 97.*

Nec

3

2 Nec officeret si diceretur, dictum Don Philippum, notitiam, & scientiam minime habuisse primi hæreditamenti facti per dictum Don Alphonsum patrem suum in suis capitulis matrimonialibus, filiis nascituris, & consequenter per acceptationem dictæ donationis, neutiquam sibi præjudicasse, in bonis sibi competentibus, vigore dicti hæreditamenti: quia præterquam, quod ex supra ponderatis manifestè apparet, ipsum specificam, & individuum scientiam, & notitiam habuisse dicti hæreditamenti, & in eo contentorum, ex quo in secunda donatione per dictum D. Alphonsum eidem facta, & in procemio ipsius expressè fit mentio dicti hæreditamenti, cum expressione mensis, diei, anni, & Not. apud quem receptum fuit dictum hæreditamentum, atque ideo eum non potuisse excusare ignorantiam, Tondut. *quæst. civil. tom. 2. cap. 175. num. 8.* Alexand. Ludovis. *decis. 90. num. 12. & 13.* Canc. *var. part. 1. cap. 14. num. 43.* & ita fuisse decusum, in nostro R. S. in causa Communitatis Villæ de Calaf ex una, & Vniuersitatis Villæ de Copons partibus ex altera, provisione facta per Nobilem Don Michaelem de Cortiada dictæ causæ relatores die T. Maij 1670. Not. Fabrega; remanet plenissimè satisfactum ex deductis, & allegatis per hanc partem in primo juris discursu per ipsam edito incipiente; *pretenditur in hac causa à num. 112. ad num. 141. inclusive.*

3 Et in vim prædictorum, non solum bona donata per dictum Alphonsum dicto Don Philippo, & per ipsum reservata, in prima, & secunda donatione veniunt compræhensa in dicto hæreditamento facto per dictos Don Alphonsum, & Don Philippum, verum etiam omnia alia quæcumque bona, quæ aliunde dictus Don Philippus iure proprio, vel aliàs haberet, vel habere posset quomodocunque, cum in & cum dicto hæreditamento, dictus Don Philippus, omnia bona sua præsentia, & futura compræhendi voluerit, & in vim dicti hæreditamenti per dictum Don Philippum concessi, & approbati, ipsius filij masculi, dicta bona possesserunt.

SE-

Secundum Dubium.

*VTRVM EX DONATIONE FACTA PER GUI-
lhelmum, & Arzendum de Bellera, filijs, & posteritati in per-
petuum, ex quo ipsi donatores concesserunt facultatem
alienandi, resultet fideicommissum agnatitium, in
casu non factæ alienationis.*

HIC dubio respondetur, vlllo in casu, ex dicta
donatione resultare posse fideicommissum ag-
natitium, nec aliud, in favorem filiorum, & posteritatis
Guillermi de Erill donatarij, vt manifestè depromitur ex
verbis dictæ donationis, quæ sic se habent, ibi: *Damus, con-
cedimus, hereditamus, tradimus, & perpetuo cum hoc presen-
ti instrumento publicè edito, ac perpetuo valituro, tibi Gui-
llermo de Erillo filio nostro dicto, & tuis, & omni posterita-
ti, quæ de te, & Geralda uxore tua processerit, ad dandum,
& vendendum, impignorandum, alienandum, faciendum om-
nes vestras, vestrorumque voluntates in perpetuum, sicut me-
lius, & plenius, sanius, & perfectius potest scribi, dici, & in-
telligi ad vestras vestrorum voluntates, per secula cuncta, si-
ne aliquo nostro, nostrorumque retentû, & contradicte, & im-
pedimento, &c.* Nihil enim magis vinculo, & fideicommis-
so contrarium considerari potest, quam facultas disponen-
di ad suas voluntates, Fontan. de pact. 1. claus. 4. glos. 9.
par. 3. num. 36. ibi: *Et signanter me multum movent verba il-
la, ad suos dicti Petri, & suorum omnimodas voluntates, in-
de liberè faciendas, quæ non possent verificari, nisi censerentur
vocati sui per vulgarem, & non per fideicommissariam, nun-
quam enim dictus Petrus posset facere ad suas liberas volun-
tates, si per fideicommissum essent vocati sui, maximè prout
in nostro casu, vbi geminatè legitur facultas disponendi ad
dicti donatarij voluntates, quæ geminatio verborum, li-
beram importat voluntatem faciendi de rebus donatis,
quid-*

quidquid voluerit, & sibi placuerit donatarius, ex Peregr.
de fideicomm. art. 52. num. 41. Ver. Contrarium probat. cir-
ca fin.

5 Corroborantur prædicta ex facultate inibi concessa
donatario dandi, vendendi, impignorandi, & alienandi res
donatas, ad suas voluntates, ex qua quidem facultate om-
ninò excluditur vinculum, & fideicommissum, nam de na-
tura vinculi, & fideicommissi est, vt hæres gravatus non
possit vendere, neque alienare bona, in quibus per fidei-
commissum est gravatus restituere, Peregrin. *de fideicomm.*
art. 40. num. 1. igitur permessa alienatione, cessat grava-
men, & vinculum.

6 Deinde quia, qui habet facultatem habendi, tenen-
di, & possidendi res donatas, vel alias, cum potestate alie-
nandi, vendendi, & disponendi ad suas voluntates, dicitur
illas habere irrevocabiliter, & pleno iure, iure proprio, &
in perpetuum, quamvis, seclusa dicta facultate, non posset
alterari natura dispositionis, quando (provt in nostro ca-
su) dicta facultas est posita in dispositivis, Gratian. *discep.*
forens. cap. 932. num. 5. 6. & 7. Barbof. *de claus. claus. 4. nu.*
18. & consequenter cum noster donatarius, vigore dictæ
facultatis, habuerit res donatas, irrevocabiliter, pleno iu-
re, iure proprio, & in perpetuum, necessario sequitur nul-
lum vinculum, fideicommissum, vel gravamen considerari
posse in dicta donatione in dictum donatarium, & in ipsius
odium, etiam si seclusa dicta facultate, resultare posset vin-
culum ex dicta donatione.

7 Et quando in dicta donarione conjecturari posset
fideicommissum in odium dicti donatarij (quod negatur)
nihilominus per dictam facultatem datam à donatore in
dicta clausula, *ad dandum, vendendum, impignorandum,*
alienandum, faciendum omnes vestras vestrorumque volun-
tates in perpetuum, posita in dicta donatione, censeretur re-
missum fideicommissum, vel ei renunciatum, etiam si non
sequeretur alienatio, Barz. *decis. Bonon. 96. num. 35. & 36.*

B

ibi

ibi: Insuper dici etiam posset, quod in casu isto intelligatur renuntiatum fideicommissu, etiam non sequuta alienatione, nam tunc dicta clausula ad habendum, &c. Inducit fideicommissi renuntiationem, si sequuta fuerit alienatio, cum simplex est, neque fuit adiectum, pro ut eis placuerit perpetuo faciendum, ut in casu nostro, quia tunc indistincte dicitur renuntiatum fideicommissu, etiam non sequuta alienatione, ut post Doctores in dicto §. duo fratres, & alios ab eo relatos tradit Thob. Nonius in cons. 40. num. 19. & in cons. 41. num. 11. & Borgnin. dicta decis. 36. num. 16. ubi dicit per huiusmodi verba tam praeagnantia, induci fideicommissi remissionem, etiam non sequuta alienatione, & id, eo magis procedere videtur, cum praeter dictum verbum, placuerit, sit in casu isto adiectum verbum universale.

8 Et in terminis divisionis hereditatis, quod per huiusmodi facultatem, vendendi, alienandi, &c. positam in clausula instrumenti divisionis, censeatur renuntiatum fideicommissu, maxime quando dicta clausula non est posita in executivis, sed dispositivis, pro ut in nostro casu, cum legatur in corpore, & substantia donationis, tenent Fusar. de substitut. quest. 593. num. 11. & 18. cum multis ab eo allegatis, Font. de pact. 1. claus. 4. glos. 9. par. 3. nu. 49. Barbof. de claus. dict. claus. 4. num. 17. & ab eo allegati, Marta de claus. claus. 5. nu. 1. & 2. Can. var. p. 3. cap. 15. n. 292. ubi decisionem nostri Senatus refert.

9 Et tandem quando constaret de dicto praetenso vinculo (quod negatur) nihil commodi reportaret adversa, ex quo ex processu, nec aliis constat, ipsam esse de descendencia, & posteritate dicti Guillermi donatarij, & Gerarda conjugum, quod praecise per gradus distinctos probare tenebatur, ex cap. licet ex quadam de testib. Mant. decis. 88. n. 2. Ricc. in prax. iur. patro. resol. 155. num. 1. Noguér. alleg. 25. num. 286. cum seq. taliter, ut si probatio deficeret in vno gradu, etiam aliorum graduum destrueretur, Mant. dict. decis. 88. num. 2. Noguér. dict. alleg. 25. num. 290. quod

ge-

7
generale est in omni vocatione, seu successione, tam ex testamento, quam ab intestato, Castill. Sotomay. *quotid. controu. lib. 5. tom. 6. cap. 122. tot. Pereg. art. 43. num. 60.* & ibi Censal. *vers. At vero in terminis, fol. mibi 291.* atque ideo cum non constet adversam esse de descendencia, & posteritate dictorum conjugum Guillermi, & Gerardæ, non potest ad vocationem dicti prætensi fideicommissi aspirare.

Tertium Dubium.

UTRUM EX DONATIONE FACTA PER GUILLER-
mum de Erill, Archidiaconum de Prades, & de Pallars, Gui-
llermo de Castro Veteri, in qua dicit se esse dominum Baro-
niæ de Erill, & disposuit de illa in favorem dicti Guillermi
de Castro Veteri, probetur dominium, & possessio dictæ

Baroniæ penes dictum dona-
torem.

10 **H**VIC dubio plenissimè, & concludenter satis-
factum fuit per hanc partem, in allegat. ju-
ris noviter per ipsam edita, quæ incipit, *Primum Dubium*
an constet, Guillermum de Erill Archidiaconum de Pratis,
& de Pallars, in Ecclesia Urgellens. fuisse dominum Castri,
& Baroniæ de Erills in qua ex rationibus, juribus, & auctori-
tatibus, plenè, & evidentissimè constare fecit, dictum Ar-
chidiaconum de Prades, & de Pallars vllatenus fuisse do-
minum, & possessorem dictæ Baroniæ de Erill, nec tale,
quid fuisse per adversantem probatum in processu, ad quam
juris allegationem nos remittimus, ne molesti simus, & in
vitio repetitionis incidamus.

Du-

Quartum Dubium.

VTRVM EX QVO DECESSIT NOB. OLDEGARIVS de Erill, & Orcau, absque filijs masculis, evanuerit ius per illum pretensum ad Comitatum de Erill, ratione masculinitatis, & possit Illustris Emanuela de Erill, Marquionissa de Rurit eius filia, & hærede, agere ex propria persona ad declarationem maioris deliberationis reservata in Regia sententia lata super Baronía de Orcau, quo ad dictum Comitatum de Erill, in favorem dicti Nobilis Oldegarij eius patris.

II **E**T cum resolutio huiusmodi dubij, omninò pendeat ex lectura hæreditamenti, seu donationis factæ per dictos Alphonsum, & Philippum de Erill patrem, & filium, & Domnam Ioannam eorum uxorem, & matrem respectivè, in capitulis matrimonialibus dicti Nobilis Philippi, cum Domna Cicilia de Semmanat (in qua credimus fundari dictum dubium) ideò in medium inferre decrevimus, & sequitur sub his verbis, ibi: *Item, per favor, y contemplació del present matrimoni, y per conservació de la agnició, y familia, es pactat, y concordat entre dits senyors Don Alonso de Erill, Dona Ioana muller sua donadors, demunt dits, è Don Felip fill llur, è donatari, que en totes, y sengles coses, è bens desobre respectivament donats, finit lo dit cas de fruyt, y après mort de dit senyor Don Felip, succehesque, y hage de succehir lo primer fill mascle naxedor del present matrimoni, puix sia sa de enteniment, y dret de sos membres, y los descendents de aquell mascles, per recta linea masculina, venint dits bens, è coses donades del hu al altre successivament, fins al derrer, segons orde de primogenitura, preferint tots temps, lo primer nat, y los descendents de aquell mascles, per linea masculina als altres, puix com dit es, tof-
temps,*

9

temps, lo qui succehirà, haja de ésser sa de enteniment, y dret de
 sos membres, y defallint la linea masculina del primer fill mascle
 naxedor, succehesquen, y hagen de succehir, y pervinguen
 dits bens, y coses donades, al segon fill mascle naxedor del dit
 matrimoni, y als descendents seus mascles, per linea masculina,
 que sien sans de enteniment, y drets de sos membres, segons
 que desobre es dit del primer naxedor, y així defallint la li-
 nea masculina del segon fill naxedor, se segue que, y haje de
 seguir dels altres fills mascles per linea masculina, y descen-
 dents de aquells, del primer, fins al darrer ad in perpetuum,
 segons orde de genitura, preferint tostemps lo primer nat, y
 descendents de aquells mascles per linea masculina, als altres,
 è defallint los fills mascles, y descendents de aquells, per li-
 nea masculina del present matrimoni; de tal manera, que noy
 haje algu, succehesque, y haje de succehir en los dits bens, è co-
 ses donades, fill mascle primer naxedor de segon, ò altres ma-
 trimonis del dit senyor Don Felip fill llur, y descendents de
 aquell, per recta linea masculina; y defallint la linea mascu-
 lina del primer, vinguen al segon fill mascle naxedor, y des-
 cendents de aquell, per linea masculina, y après defallint dita
 linea masculina del segon fill mascle naxedor, als altres fills
 mascles naxedors, y descendents de aquell, per recta linea mas-
 culina, del hu al altre, fins al darrer, segons orde de ge-
 nitura, preferint tostemps lo primer nat, y los descendents de
 aquell mascles, per linea masculina, als altres, com es dit dels
 fills mascles del primer matrimoni, y descendents de aquell, per
 linea masculina, entenent tostemps, que los que succehiràn, ha-
 jen de ésser sans de enteniment, ya dret de sos membres; defa-
 llint emperò tots los descendents mascles, per linea masculina,
 com es dit del dit senyor Don Felip, succehesque, y haje de suc-
 cehir, y pervinguen dits bens, y coses donades, à Don Fran-
 cisco fill comu de dits Nobles senyors D. Alonso, y Dona Ioa-
 na muller sua, si à les hores viu serà, y après mort sua, y enca-
 ra en cars que fos premort, al dit Don Felip, y als descendents
 seus, com dalt es dit, pervinguen dits bens, è coses donades

C

als

als descendents mascles per linea masculina de dit Don Francisco ço es, del vn al altre, del primer, fins al darrer, segons orde de primogenituras com es dit del dit senyor Don Felip, y descendents de aquell mascles, per linea masculina; ço es, lo primer nat, y sos descendents mascles per linea masculina, y après los altres successivament, del vn al altre, fins al darrer inclusivè, com es dit, y ordenat del dit Don Felip, preferint tostemps lo major nat, y descendents de aquell mascles per linea masculina, als altres: E en defecte de la linea masculina dels dits Don Felip, y après del dit Don Francisco, com desus es dit, succehesquen, y hagen de succehir, y pervinguen los dits bens, y coses donades, à les filles del dit Don Felip, y à llurs descendents mascles, ò fembres gradatim, & successivè de major à menor, com està disposat en los dits fills, preferint sempre los mascles, à les fembres, y en defecte de aquelles, y de llurs descendents, previnguen à les filles de dit Don Francisco, y à llurs descendents mascles, ò fembres, de la mateixa manera que està disposat en les filles del dit Don Felip, y descendents de aquelles, ab tal emperò, que sempre sie successor vn tot sol, y haje de pendre lo nom, y armes, com debaix se dirà defallint emperò tots los sobredits, succehesquèn, y hagen de succehir, y pervinguen los dits bens, y coses desobre donades, als fills de la Noble Dona Maria de Erill, filla de dits senyors, muller de Don Francesch Lluys de Gurrea, y de Castro ço es, à ella, si viurà, y après de ella à sos descendents mascles, y dones, y en defalliment de sos descendents, à la altre filla de dits senyors Don Alonso, y de Dona Ioanna, y à les altres filles consecutivament, segons, y en la forma, y orde, y ab les mateixas condicions, que desobre es estat dit dels dits Don Felip, y Don Francisco germans seus, entenen tostemps, y volent, que los qui succehiràn en dits bens, hagen de eser sans de enteniment, ya drets de sos membres, y hagen de cognominarse, y pendrer nom, y armes de dits senyors donadors; E mes, volen, y declaren dits senyors donadors, que algu que sie en Sacres Ordes constituhit, ò Religios, no puga, ni li sia licit venir à la successió

cessió de dits bens, per pacte de la present donació, ò donacions, y favor del matrimoni, ans en los prop dits casos, y quiscu de aquells succehesque, y haje de succehir, lo altre venint après, qui serà sa de enteniment, ya dret de sos membres, y no serà constituit en Sacres Ordes, ò Religios; E mes, volen, y declaran dits senyors donadors, è les dites donacions, y heretament, fan, y fer entenen, ab pacte, y condició, que si del present matrimoni no seràn engendrats fills mascles, sino filles, tant solament una, ò moltes; y axi be, que encars succehesque dit Don Francisco, ò sos fills mascles, com desobre es dit, que la una de aquellas filles, la que dit senyor D. Felip en son cars eligirà, è nomenarà succehesque, y haje de succehir en catorze milia lliures Barceloneses, compreses las que los vassalls de dites Baronies li donaràn per maridatge, lo qual maridatge vingue à carrech de dit senyor Don Felip, eo de Don Francisco, y dels seus respectivament de aver, è cobrar aquell de dits vassalls, y cobrat, ò no cobrat aquell, se hajan de pagar dites catorze milia lliures, les quals catorze milia lliures haje de haver, è rebre dita filla, en la collocació de son matrimoni, y no altrament, la qual filla dit senyor Don Felip, ara per les hores, no fent ell altre nominació, nomene, y vol sie tinguda per nomenada la filla major, procehidora de dit casament, ab que no sie falta de enteniment, ni contreta, ni manca de sos membres, y en tal càs, lo que Deu no vulle, nomena la filla segona del mateix modo, que ha anomenada la primera, y axi consecutivament les altres; E sicars serà, que la tal filla nomenada per lo dit senyor Don Felip, no volguès contractar matrimoni, ans volguès entrar en Religió, ò altrament, q'en tal càs, dita tal filla, no tingue, ni puguè tenir dites catorze milia lliures, sino tant solament la llegitima que li tocarà dels bens heretats per lo dit senyor Don Felip, com à de vna de les altres, aplicantlo dit senyor D. Felip les dites catorze milia lliures à la filla altre seguent, ò à la que ell voldrà en les quals catorze milia lliures, com dalt està dit, donades à dita filla, puegue dit senyor Don Felip posar los vincles, y condicions que ben vistes

li seràn romanent, salves à dita filla en tot càs la llegalítima à ella competent, à la qual filla, per dita quantitat de catorze milia lliures, los dits senyors Don Alonso, Dona Ioanna, y Don Felip de Erill, lin obliguen tots, y sengles bens llurs, y de quiscu de ells insolidum mobles, è immobles haguts, y havedors ab totes renunciacions, axi de benefici de noves Constitucions, y divididores accions, Epistola de Adria, è de Valleya, per part de dita senyora Dona Ioana, del qual assereix e ser certificada per lo Not. de jus escrit, com altres degudes, y pertanyents, è ne obliguen especialment, y expressa hypotecan, y entre mans missiò, fan, y posan, ab clausula de constitut, y precari les dites Baronies, Castells, è Llochs de Sant Antoli, de Rubinat, de Odena, Pallarols, è de Timor, ab tots los drets, y pertinencies de aquelles, posant aquelles, entre mans, y missiò, à la filla per dit Don Felip anomenada, fins à tant que realment, y de fet li sien pagades dites quantitats, volent, y expressament consentint, que los fruyts rebrà dita filla de dites Baronies, en lo predit càs à ella hypotecades, no sien computats en les quantitats sobredites, ans be aquells seus propis fassè à tots sos usos, y liberas voluntats, fins à tant, que de dites catorze milia lliures sie integrament pagada, è à major cautela volen, y consenten, que los vassalls de dites Baronies de Sant Antoli, y altres de dita senyora Baronesa, fassen, y presten, nunc pro tunc los homenatges al Notari qui testificarà los presents capitols, pera quels prenga, y estipule en nom de la dita filla, que serà nomenada per lo dit senyor Don Felip, y també en nom de qualsevol altre persona, que hi poguès tenir interès ab deguda intima, dirigida als vassalls, è habitants, è habitants en dits Llochs, è Baronies, que dits homenatges fassen, y presten, als quals per dit efecte, ab tenor de la present, absolen del Sagrament, è homenatges que à dits senyors, è qualsevol de ells prestats tenen, y que en dit cars consemblants homenatges à dita filla per dit Don Felip anomenadora, fassen, y presten, y aquella tingan, y reputen per senyora llur, y en aquella regoneguen, y responguen de totes les rendes, drets, y coses que à dits senyors han

han acostumat de pagar, y respondrer, altre intima no demanada, ni requesta; volen emperò, que en tot cas de execució sien primer executades les coses especialment obligades; E les demès filles, si ni aurà, hajan de ser collocades de la llegítima, los tocarà en los bens compresos en les presents donacions fetes per dits senyors, &c.

12 Ex contextura dictæ dispositionis, literaliter infer-
tur, post mortem dicti Don Philippi, vocatos fuisse in di-
cta donatione omnes filios masculos nascituros ex dicto
matrimonio contracto per dictum Don Philippum cum
Domna Cicilia de Semmanat, & omnes descendentes ab
eis masculos, per rectam lineam masculinam, de vno ad
alium successivè, vsque ad ultimum, secundum ordinem
primogenituræ in perpetuum, & deficientibus omnibus su-
pradiçtis filijs masculis, & ab eis descendentibus mascu-
lis, ex dicto matrimonio, vocatos fuisse omnes filios mas-
culos secundi, vel alterius matrimonij dicti Don Philippi,
& ab eis descendentes masculos, per rectam lineam mas-
culinam, provt dictum fuit de filijs masculis primi matri-
monij, & ab eis descendentibus masculis, per lineam mas-
culinam, & in defectum omnium filiorum, & descenden-
tium masculorum per lineam masculinam dicti Don Phi-
lippi, vocatum fuisse Don Franciscum de Erill filium con-
jugum Don Alphonsi, & Domnæ Joannæ, & fratrem dicti
Don Philippi, si tunc viveret, & post eius mortem, &
etiam casu quo præmoreretur dicto D. Philippo, vocatos
fuisse descendentes masculos, per lineam masculinam dic-
ti Don Francisci, de vno ad alium, & a primo vsque ad vl-
timum, secundum ordinem primogenituræ, provt supra fuit
dispositum de filijs, & descendentibus masculis, per lineam
masculinam dicti Don Philippi, & deficiente linea mascu-
lina dictorum Don Philippi, & Don Francisci vocatas fuis-
se filias dicti Don Philippi, & ab eis descendentes mascu-
los, vel feminas gradatim, & successivè, de maiori ad mi-
norem, præferendo masculos, fœminis, & in earum defec-

D

tum,

tum, & descendantium illarum, vocatas fuisse filias dicti Don Francisci, & suos descendentes masculos, vel foeminas, eo modo quo fuit dispositum de filiabus dicti Don Philippi, & earum descendantibus; & indefectum omnium supradictorum, vocatas fuisse filias dictorum conjugum D. Alphonsi, & Domnæ Ioannæ, & earum descendentes, tam masculos, quàm foeminas.

13 Cumque, ex meritis processus, & aliàs, constet lineam masculinam dicti Don Philippi defecisse, per mortem Don Alphonsi, & Don Philippi filiorum dicti D. Philippi majoris, absque filiis, & descendantibus masculis, per lineam masculinam, & consequenter locum fuisse vocationi Don Joannis de Erill filij dicti Don Francisci (præmortuo dicto Don Francisco patre suo) qui præsentis liti se opposuit, & post eius mortem, in favorem Don Oldegarij de Erill filij dicti Don Ioannis, & nepotis dicti Don Francisci, qui etiam dictæ liti se opposuit, & secundum relatam dispositionem dicti hæreditamenti, seu donationis, indefectum omnium masculorum descendantium per lineam masculinam ex filiis masculis dicti Don Philippi majoris, & dicti Don Francisci fratris dicti Don Philippi, solummodo reperiantur vocatæ filiæ dicti Don Philippi majoris, & descendentes ab eis, & consequenter adversa nullam vocationem prætereendere possit, cum non sit descendens ex filiabus dicti Don Philippi majoris, qui nullas habuit, & postea vocati, in rerum natura non existerent, tempore mortis dicti Don Oldegarij, sequitur dictum Don Oldegarium liberas habuisse res comprehensas in dicta donatione, & de illis ad libitum disponere potuisse in testamento, vel aliàs, cum certissima regula sit in jure, in terminis fideicommissorum, quod quando non superest persona, cui hæres gravatus bona fideicommissi restituere tenebatur, remanent bona dicti fideicommissi, libera penes hæredem gravatum, Fufar. *de substit. quest. 551. num. 1. & 2. & 586. num. 2. Peregr. art. 52. num. 2. & ibi Censal. vers. Sed ubi fidei-*

fidei commissarius, circa medium, fol. mihi 331. Joann. Baptista Spada *conf. 239. num. 4. tom. 3.* Atque ideo quamvis dictus Don Oldegarius de Erill, absque filiis masculis decesserit, nihilominus potest Illustris Emanuela de Erill, Marquionissa de Rupit, uti filia, & hæres dicti Dñi Oldegarii patris sui (qui liberè habuit Baroniam de Erill, & alia, de quibus disceptatur in præsentis judicio, & sic nō fuit jus eius extinctum) agere ad declarationem majoris deliberationis, reservatæ in Regia Sententiâ latâ super Baroniam de Orcau, quo ad dictam Baroniam de Erill, & alia in præsentis judicio petita, & ad vendicationem dictorum bonorum, cum hæres representet personam defuncti, & succedat in omnibus bonis, juribus, & actionibus quas defunctus habuit tempore mortis suæ, juribus vulgatis.

14 Nec superius proximè dictis super dicto quarto dubio officiunt, ea quæ ex adverso ponderantur in ultima juris allegatione post hæc scripta ædita, in satisfactionem dictorum quatuor dubiorum, & præcipuè à *num. 18. ad 63.* ubi totis viribus conatur, probare Excellentissimam partem aliam Marchionissæ de Castellnou vocatam fuisse in dicto vinculo ordinato per dictos Don Alphonsum, & Domnam Joannam de Erill conjuges, & Don Philippum de Erill dictorum conjugum filium, in capitulis matrimonialibus dicti Don Philippi, & consequenter non potuisse remanere bona compræhensa in dicto vinculo, libera penes dictum Don Oldegarium de Erill, ex quo negari non potest in dicto vinculo vocatos fuisse filios masculos dicti Don Philippi, & ejus descendentes masculos per lineam masculinam, & in eorum defectum, vocatum fuisse Nobilem Franciscum de Erill, fratrem dicti Don Philippi, & filium dicti Don Alphonsi, & ejus descendentes masculos per lineam masculinam, & in defectum dictorum Don Philippi, & Don Francisci, & omnium eorum descendendum masculorum per lineam masculinam, vocatas fuisse filias dicti Don Philippi, & earum descendentes masculos, & foeminas, & in eorum

rum defectum vocatas fuisse filias Don Francisci, & earum descendentes masculos, & foeminas; cumque defecerit linea masculina dicti Don Philippi, & post mortem dicti Don Oldegarij de Erill (qui sine filijs masculis decessit) defecerit etiam linea masculina dicti Don Francisci, in comperto esse dictam Excellentissimam Marchionissam de Castellnou vocatam fuisse in dicto vinculo tanquam neptem dicti Don Philippi, ex regula: quod appellatione filiorum, vel filiarum compræhenduntur nepotes, vel neptes.

15 Respondetur enim, regulam prædictam, quod appellatione filiorum, vel filiarum compræhendantur nepotes, vel neptes, minimè casui nostro applicari posse, nam quando ex conjecturis, vel aliàs DD. dictam regulam admittunt, supponunt casum, in quo nepotes, vel neptes, qui sub nomine filiorum, vel filiarum prætendunt vocationem, sint filij, vel filia filiarum, vel filiorum vocatorum, Merlin. *decis. 520. num. 4. & 5. Fusar. de substit. quest. 314. num. 6. Altograd. tom. 2. controvers. 97. à num. 2. ad 7. ibi: Ad minimè convenit Alexandra, & Marie Margarita filiabus D. Marij filij Leonardi, quia ipse non sunt filia fratris testatoris, nec filia filiarum eiusdem fratris, & per consequens, cum verba dispositionis in eis non verificentur, neque etiam ipsa dispositio ad earum favorem locum habere potest, ut benè in terminis dixit Decian. conf. 47. num. 31. lib. 3. Caren. resol. 103. num. 15. & in individuo Pereg. conf. 64. num. 2. 3. lib. 4. & ad illarum exclusionem sufficit dicere, testamentum de eis non loqui, Seraph. *decis. 1486. nu. 1. Rot. coram Millin. decis. 373. num. 17. optimè Cyriac. Controver. 8. num. 47. Magon. decis. Lucen. 82. num. 11. Nec obstant tradita in motivo DD. quatuor Illustrissimorum auditorum Rotæ prædictæ.**

16 Nam unico verbo respondetur, questionem ibi exagitatam videlicet, an in fideicommissis appellatione filiorum veniant nepotes esse omninò alienam à terminis casus nostri, nec eam potuisse pro decisione huius litis deservire, talis enim questio supponit nepotes, de quibus est controversia esse natos

ex

17

ex filiis vocatis, ut videre est apud Doctores omnes, qui illam tractant, & sic in casu nostro locum haberet, si post defectum lineæ masculinæ fratrum testatoris, vocatæ essent simpliciter filii eorundem fratrum, tunc enim si non superviverent filie, sed nepotes, aut neptes ex eis extarent, vel adessent filie aliquorum ex dictis fratribus, & etiam adessent nepotes ex filiabus præmortuis aliorum fratrum, & controversia esset inter ultimum ex masculis, & filios DD. filiarum, vel inter filias, & filios aliarum filiarum præmortuarum, rectè dicta questio, an scilicet vocatis filiabus nepotes veniant discuti deberet, at cum in casu nostro D. Alexandra, & D. Maria Margarita sint nepotes D. Leonardi, non ex filiabus vocatis, sed ex D. Mario, in gradu substitutionis, de qua agimus minime vocato, absurdum est dicere illas venire debere sub vocatione DD. filiarum, ut sensui patet, & libenter aliquam insignis Doctoris auctoritatem, ne dicam aliquem textum in contrarium viderem, &c.

17 Vnde cum Excellentissima Marchionissa de Castellnou, non sit filia filiarum dicti Don Philippi, vocatarum in defectum omnium descendantium masculorum, cum filias nullas habuerit, ut est dictum, sequitur exclusam omnino remanere à prætensa vocatione ex dicta regula, quod appellatione filiorum, vel filiarum veniunt nepotes, vel neptes.

18 Deinde quia licet controversum sit inter DD. an appellatione filiorum comprehendantur nepotes, ut fateatur adversa in dicta sua juris allegatione num. 26. quorum plures refert Castill. *controver. iur. lib. 5. cap. 66. num. 26. qui num. 34. dicit* Materiam conjecturalem esse, & præsumptam, sicque ex conjecturis definiendam omnino; attamen quando agitur de odio hæredis gravati, & libertate bonorum, & fideicommissum extingueretur, si sub nomine filiorum nepotes non comprehenderentur, & non adsunt aliæ personæ, quibus restitutio fideicommissi esset facienda per dictum hæredem gravatum, prout in nostro casu, cum agatur de odio Don

Oldegarij de Erill vltimi successoris, & libertate bonorum, & fideicommissum esset extinctum, si sub nomine filiorum non cōprehenderentur nepotes; ex quo nō adsunt aliqui ex vocatis, moriente dicto Oldegario sine filijs, & descendētibz masculis per lineam masculinam, vt supra dictum est; tunc appellatione filiorum non venire nepotes, indubitanter affirmant Andreol. *controver. iur. controu.* 82. num. 16. & 17. Gratian. *discep. forens. cap.* 765. num. 2. Seraphin. *decis.* 1486. num. 9. Alexand. Ludovis. *decis.* 514. in annot. num. 16. Joann. Baptist. Spad. *cons.* 313. num. 8. tom. 3. Farin. in *repertor. vltim. volunt. cum fragment. decis.* 23. num. 31. & 32. Peregr. *de fideicom. art.* 25. num. 3. Simon de Prætis *de interpret. vltim. volunt. lib.* 3. interpret. 3. dub. 4. num. 41. fol. 207.

19 Ioann. Baptista de Lucade *fideicom. tom.* 10. *discurs.* 71. num. 13. ibi: *Ad Id autem dignoscendum, advertebam magnam esse defferentiam inter casum in quo de ista questione agatur ad effectum libertatis bonorum, vt scilicet prædefunctis filijs primi gradus extantibus autem nepotibus, vel vltioribus descendētibz, substitutio caducata censeatur, & casum in quo non cesset substitutio, sed vltiorem progressum habeat ad diuersum gradum, seu diuersum genus personarum. Primo enim casu urget favor ipsius gravati, qui gravatus restitueret filijs, dicendus non est gravatus restituere nepotibus, urgente regula prohibente extensionem, seu multiplicationem oneris, ac servitutis, & in his terminis loquuntur Menoch. *cons.* 215. num. 22. & seqq. Caphal. *cons.* 107. Rot. *decis.* 507. & 667. par. 2. recent. & 279. par. 6. Et num. 14. vers. Ut enim supra advertitur, ibi: Ut enim supra advertitur, ac etiam habetur disc. seq. tunc ista restrictio vocabuli ad eius propriam, ac strictam significationem aliquam habet probabilitatem, quando, vel urget favor libertatis, ac cessationis oneris, & servitutis, vel quando ageretur de concursu cum alio substituto aque descendente, vel conjuncto.*

Pal-

20 Palma Nepos allegat. jur. 93. num. 11. ibi: Secundo loco comprabentionem nepotum aliorumque descendendum sub nomine filiorum, suadet favor ipsorum nepotum, aliorumque descendendum absque aliquo onere heredis gravati; si enim fideicommissum extingueretur in casu quo sub nomine filiorum nepotes, ceterique descendentes non continerentur, tunc pro non comprabentione concludendum esset; secus quando, prout in nostro casu, duratio fideicommissi non controversitur, sed tantum cadit questio, cui sit facienda restitutio, &c.

21 Et num. 17. vers. Primò, ibi: Primò, quod in eadem causa in qua emanaverunt præfatæ decisiones scripsit D. de Luca de fideicomm. discurs. 71. ubi sub num. 12. in censu veritatis fatetur sibi dictas resolutiones non placuisse, nec sustentabiles esse, & demonstrat auctoritates in contrarium relatas loqui, vel in casu in quo adsint filii, in quibus revera vocatio verificetur, & suum habeat effectum, vel in casu quo si sub nomine filiarum neptes, alique descendentes non comprabenderentur, gravamen fideicommissi evanesceret, neque gravatus ad ulteriorem restitutionem teneretur, secus si prout in nostro casu nullo modo bona adquirunt libertatem, neque ab onere eximuntur, & ideo gravati non interfit id fieri, ut ita magis, id proximis, & conjunctis, quam remotioribus restituatur, &c.

22 Sesse decis. 64. num. 57. ibi: Quinto nam, quando heres in omnem casum est gravatus, veluti si filii super sint, & disputatio sit inter eos, & nepotes ex filiis præmortuis, tunc debent admitti, & veniunt appellatione filiorum, quia non agitur de exonerando herede ab onere fideicommissi, nec de gravando, cum in omnem casum teneatur restituere.

23 Gratian. discept. foren. tom. 4. cap. 687. num. 6. & 7. ibi: Neque obstat, quod filiorum appellatione non veniant nepotes in fideicommissis curt. sen. consil. 45. Roland. consil. 43. num. 26. lib. 4. cum alijs per Honded. consil. 60. num. 61. usque ad 74. lib. 1. quia contrarium est verius, quando non imponitur anus heredi restituendi, prout in casu nostro, in quo iam fideicommissum est inductum per existentiam filiorum Lucie, & heres per

ex-

exclusionem Antonij, non relevatur ab onere restituendi portionem, quam restituere tenetur, etiam si adesset unus tantum filius Lucies unde cum hic non agatur de onere inducendo, sed tantum de favore nepotis, ut succedat in fideicommissu purificato, semper nepos venit appellatione filij.

24 Idem Gratian. discept. forens. cap. 847. tom. 5. num. 12. ibi: Accedat, quod licet in directa substitutione, que nemini est onerosa, sed tantum est favorabilis nepotibus, filiorum appellatione veniant nepotes, tamen aliud est in substitutione fideicommissaria, in qua etiam in activa significatione nepotes non includuntur, quamvis enim in ea agatur de commodo, & favore nepotum, ut ex illa censeantur vocati, nihilominus, quia ex hac vocatione gravatur heres, & de eius prejuditio agitur, tunc filiorum appellatio, non comprehendit nepotes.

25 Cassan. conf. 58. num. 44. ibi: Verum, & hec conjectura summe etiam, est controversa, & communiter improbat, etiam in activa substitutione, in qua licet agatur de favore, & commodo filiorum, & nepotum, ut ex ea intelligantur vocati, nihilominus, quia ex hac vocatione sequeretur prejuditium, vel heredis, vel filiorum, qui favore nepotum gravarentur, ideo filiorum nomine nepotes includi non possunt, cum ratione fideicommissi, materia simpliciter dicatur odiosa.

26 Alia etiam ratione in nostro casu appellatione filiorum minimè contineri posse nepotes, nimirum quia negari non potest dictum vinculum conventum, & pactatum fuisse inter dictos conjuges Don Alphonsum, & Domnam Ioannam de Erill, & Don Philippum de Erill dictorum conjugum filium, in capitulis matrimonialibus dicti Don Philippi, & sic in contractu, & sit certissima regula in jure, quod in contractibus appellatione filiorum, non veniunt nepotes, Font. de pact. tom. 1. claus. 4. glos. 9. par. 3. num. 3. Cassan. post conf. 57. fol. mihi 880. vbi sententiam Senatus Aragonum refert, in qua leguntur hæc verba: Quia licet aliàs appellatione filiorum veniant nepotes, secus tamen est in contractibus. Fusar. de substit. quest. 321. num. 102. Farinac.

in

in repert. vltim. volunt. quest. 16. cap. 1. num. 23. Ramon. cons. 199. num. 196. Barb. de appellat. verbor. appellat. 99. nu. 86. qui num. 88. dicit, quod sub filiorum appellatione nepotes inclusos non esse, quando sumus in substitutione facta in contractu, & in nostris terminis, in casu scilicet hereditamenti, vel donationis factæ in capitulis matrimonialibus, tenet Peguer. cap. 168. num. 2. Ibi: Et maxime quando sumus in contractibus, & donatione, prout in casu occurrenti, quod filiorum appellatione non veniant nepotes testatur communem Anton. Gabri. ubi supra num. 61. & merito quia in contractibus, & donatione non ita latior fit interpretatio, & in fine ita conclusum in Senatu refert 22. Octobris 1597.

27 Non solum ex superius dictis, & ponderatis competit actio huic Illustri parti ad vindicandum ab Excellentissima, & Egregia Adversa dictum Comitatum de Erill, Baroniam de Sant Antoli, Rubinat, & alia per eam petitas verumetiam, quia vt partes sunt in confesso, in dicto hereditamento facto in capitulis matrimonialibus dicti Don Philippi, vocati fuerunt filij, & descendentes masculi per lineam masculinam dicti Don Philippi, & in eorum defectum filij, & descendentes masculi per lineam masculinam dicti Don Francisci, & in defectum omnium supradictorum masculorum, filia foemina dicti Don Philippi, & earum descendentes, tam masculi, quam foeminae, de maiori, in minorem, & in earum, & eorum defectum filia foemina dicti Don Francisci, & earum descendentes, tam masculi, quam foeminae, etiam de maiori in minorem, & sic dato, quod Excellentissima Pars alia, vt descendens ex masculis primæ lineæ esset vocata, ita similiter dicta Marchionissa de Rupit esset suo casu vocata, & cum ex meritis processus, & partes etiam sunt in confesso, constet lineam masculinam dicti Don Philippi defecisse per mortem Don Alphonsi filij dicti Don Philippi, superviventibus Nobilibus Don Ioan-

F
ne

ne de Erill, filio dicti Don Francisci, & Don Oldegario de Erill, filio dicti Don Ioannis, consequenterque successionem intrasse in lineam dicti Don Francisci, in eaque admissum fuisse Don Oldegarium de Erill post mortem dicti Dñ Joannis, & dicta Marchionissa de Rupit, & Baronissa de Orcau, vti primogenita dicti Don Oldegarij sit de dicta linea admissa, & non constet Excellentissimam, & Egregiam Partem aliam, post mortem dicti Don Oldegarij vocatam fuisse in dicto vinculo, vt supra ponderatum fuit, nec minus constet de voluntate disponentiū, quod fieret transitus de dicta linea admissa ad aliam lineam, evidentissimè, evidenter, nec aliàs, & ad minus negari non posse, maximam dubitationem continere dictas prætenfas vocationem, & voluntatem disponentium, sequitur non posse fieri transitum de dicta linea dicti Don Francisci admissa, ad aliam lineam, inò dictam Marchionissam, vti filiam primogenitam dicti Don Oldegarij, vltimi successoris successisse in dicto vinculo, Clemens Merlin. *decis. 520. num. 13. & 14. tom. 1. Castill. controu. iuris, lib. 5. cap. 91. nu. 74. vers. Hac-*
tenus Tiberius Decianus tom. 5. & melius eodem, lib. 5. cap. 143. §. vnic. num. 13. circa med. tom. 6. Rojas decis. 22. à nu. 28. ad 37. Molin. de Hispan. primog. lib. 3. cap. 4. num. 32. & cap. 9. num. 1.

28 Et in proprijs ferè terminis Palma Nepos *alleg. 93. num. 3. & 4. ibi: Prima est quod in fideicommissis quibuscunque, & precipuè in eis quæ iuxta primogenituræ ordinem deferuntur, nūquam de vna linea fit transitus ad aliam, nisi prius totaliter evacuata priori, in quam semel fideicommissum ingressum fuit, dummodo contrarium expresse non disponat testator, vel de hoc adsint evidentissima, vel urgentissima conjectura, vt per Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 18. num. 16. Et infra, ibi: Ita vt si res aliquo modo sit dubia, vel aliquam ambiguitatem admittat, semper ad favorem existentis in linea admissa veniat resolvendum, quoniam ad effectum faciendi saltum de vna ad aliam lineam evidens re-*
qui-

quiritur probatio voluntatis testatoris. Argum. text. in l. pr. Cod. de condit. insert. in illis verbis, nisi alia voluntas defuncti evidenter probetur, facit text. in l. si plures, ff. de vulgar. in illis verbis, nisi alia fuerit forte mens testatoris, quod vix credendum est, nisi aliud evidenter fuerit expressum, & præceteris rectè animadvertit Parlador. differ. quotid. in quest. q. 1. nu. 1. vers. Neque unquam, & in terminis præcisæ questionis nostræ, quod scilicet in successione fideicommissi ad quod sunt vocati masculi, cum exclusione fæminarum adhuc filia ultimi possessoris succedat, exclusis masculis alterius lineæ, nisi evidentissimè constet testatorem contrarium sensisse, & hoc ex prerogativa, & privilegio lineæ jam admisse firmat. Venturin. conf. 46. n. 44. & c.

29 Castill. quotid. contr. lib. 5. cap. 93. num. 58. tom. 5. ibi: Imò, & in fortioribus terminis, & in casu secundo principali, supra proposito, quando scilicet in defectum filiorum, & descendantium masculorum filia major testatoris vocata fuerit, aut filia eiusdem suo ordine vocentur, adjecto pronomine mea, scilicet, suceda mi hija major, ó sucedan mis hijas por su orden. Ego aliquando in casu occurrenti dicebam, & iuridice contendebam, quod si extincto ultimo masculino maioratus possessore, cuius etiam pater masculus successit, atque ita deficientibus omnibus masculis ad successionem maioratus concurrant filia, aut soror eiusdem ultimi possessoris maioratus cum filia, aut filius aliisque descendens ex filia maiori, aut ex altera filia institutoris maioratus, quæ ad modum prædictum, & adjectis dictis verbis filia mea maior, aut filia mea suo ordine succedat, & anteaquam masculi deficerent, & successionis ius sibi deferri posset decessit, nec in eius persona linea initium sumpsit ad successionem admittendus non esset ex huiusmodi filia descendens, sed potius filia, aut soror ultimi possessoris maioratus præferenda, nec affectionem, atque prædilectionem consideratam respectu personæ filia, aut filiarum disponentis, quæ nata, & ab eo cognita erant militare, locumque facere debere in eius successoribus, cum non dum linea in per-

persona filia eiusdem institutoris initium sumpsisset, nec ab institutore ipso filia, aut filij eiusdem cogniti fuissent, utpote nondum nati, & inde prerogativam videri concessam personae filiae, nec in eius successoribus obtinere, si nondum in filia ipsa successionis ius, & linea incepisset, quamvis descendentes eiusdem alius suo ordine succedendi ius haberent, deficientibus, descendantibus ex illa linea ultimi possessoris masculi: Ad quod tenendum multum mihi videbantur adstringere rationes, & communes interpretum nostrorum resolutiones, de quibus supra linea scilicet, & gradus, & proximitatis respectu eiusdem ultimi possessoris prerogativam, quae primo loco consideratur in primogeniorum successione, atque ita fortiter urgent in favorem filiae, aut sororis eiusdem ultimi possessoris majoratus, cuius etiam pater in maioratu successit.

30 Deinde negari non posse, quin casus dubius videatur, & à testatore non dispositus, imò nec forsan excogitatus, & difficultatem continens in casu autem dubio pro filia, aut sorore ultimi possessoris omnes iuris regulas, & ordinarias interpretum traditiones in materia maioratum urgere, nec lineae, & proximitatis prerogativam excludi posse ab eo, aut ea quae ex linea altera, atque à saemina, quae nunquam successit procedit nisi de iure, atque vocatione eiusdem constaret evidentissime, prout ex Ludovic. Molin. & alijs supra probavi, & multum ad propositum scripsit Petrus Surd. in cons. 316. num. fin. in finalibus verbis, lib. 3.

31 Supradictis ita stabilitis, minime offendunt ex adverso allegata num. 14. & 15 & num. 61. suae ultimae iuridicae allegationis, nimirum quod, ex quo dictus Don Oldegarius de Erill ultimus masculus ex vocatis in dicto vinculo defecit absque filijs masculis, transitum fecit successio ad dictam Excellentissimam Marchionissam de Castellnou, tamquam filiam dicti D. Alphonfi minoris, qui priorem, & meliorem lineam occupavit, & esse perferendam dictae Marchionissae de Rupit, quamvis filiae dicti D. Oldegarii ultimi agnati, cum in hoc casu non attendatur proximitas ultimi

gra-

25

gravati, sed vinculantis ex Doctoribus in dictis numeris allegatis, & præcipue Font. *de pact. claus. 4. glos. 25. num. 17. 18. & 19. cum decisione Senatus.*

32 Quoniam Doctores ibidem allegati loquuntur sanè in casu quo vocata fuit prima linea masculina, & in eius defectum secunda linea masculina, & in defectum ultimi masculi dictæ secundæ lineæ sine filijs masculis, vocatæ fuerunt foemine prioris lineæ, & sic nihil mirum, si secundum eorum opinionem concludant, filiam ultimi masculi gravati dictæ secundæ lineæ minimè posse prætere successione propter prærogativam lineæ admissæ, nec propter proximitatem dicti ultimi masculi successoris imò ex vocacione foeminarum dictæ primæ lineæ in defectum masculorum secundæ, transitum fecisse dictam successionem de dicta linea secunda masculorum, ad primam lineam foeminarum; nos verò in diversis omnino terminis versamur, nā quamvis post mortem dicti Don Oldegarij de Erill sine filijs masculis, fuisset extincta secunda linea masculorum, in quam intraverat successio (ex defectu masculorum primæ lineæ) cum vero Excellentissima Marchionissa de Castellnou foemina prioris lineæ, nullatenus reperiatur vocata casu quo defecissent omnes masculi secundæ lineæ, & non constet evidentissimè, evidenter, nec aliàs de voluntate disponentium, quod fieret transitus de lineâ admissa ad aliam lineâ, & in omni casu maximam contineret dubietatem sua prætensa vocatio, & voluntas dictorum disponentium, ut supra probatum, & iustificatum remanens remanet etiam firma, & stabilis successio in favorem dictæ Marchionissæ de Rupit filiæ primogenitæ dicti Don Oldegarij de Erill ultimi masculi gravati dictæ secundæ lineæ, ex prærogativa lineæ admissæ, & proximitate dicti patris sui, iuribus, & auctoritatibus superius allegatis.

33 Ultra quod opinio dictorum Doctorum ex adverso allegatorum *in dict. num. 14. & 15. & num. 61.* etiam in casu, in quo loquuntur, rejicitur à Castillo *contro. juris, lib. 5.*

G

cap.

cap. 91. à num. 66. ad 81. qui plenè ad partes discussio negotio, ex varijs Doctorum placitis contrariam opinionem tuctur respondendo contrarijs, & præcipuè Fontanellæ in dicto num. 66. vbi ad longum recitat verba dicti Font. & n. 72. ver. Præterea circa finem, & n. 75. in fin. ver. Sic sanè.

34 Ad ea verò, quæ ponderantur ab adversa num. 12. dictæ suæ juridicæ allegationis, super prætenso vinculo resultante ex testamento Don Petri Ludovici de Erill, fuit concludenter satisfactum per hanc partem, in dicta sua juridica allegatione ædita ante sententiam in hac causa facta incipiente *Pratenditur in hac causa, n. 110.*

35 Num. 13. dictæ suæ juridicæ allegationis, præten dit adversa sibi non præjudicasse dictum vinculum oppositum in dictis capitulis matrimonialibus dicti D. Philippi quatenus ad Baroniam de Sant Antoli, & aliarum, quæ fuerunt Domnæ Ioannæ de Aymerich, ex quo in dictis Baronijs successerat dictus Don Philippus ex propria persona, & successuri erant eius descendentes ex vinculis antiquis coeterum huic prætensioni plenissimè satisfactum fuit per hanc partem in dicta sua juridica allegatione proximè relata à num. 154. ad 195. inclusivè, causis, & rationibus ibidem allegatis, quæ non repetuntur ad evitandum prolixitatem, & vitium repetitionis.

36 Illa verò, quæ breviter allegantur ab adversa à num. 63. ad 70. suæ juridicæ allegationis super dubijs 2. 3. & 4. minimè procedunt ex his quæ supradicta sunt per hanc partem, super dictis dubijs, vt ex lectura eorum patefiet.

Quare in favorem huius Illustris Partis declarandum esse speratur, salvo semper, &c.

Molins junior V.J.D.